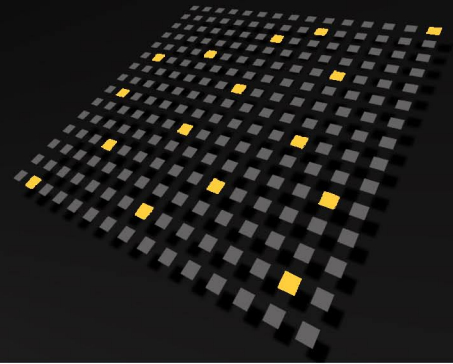

ZKRAT

(ne)obyčejný školní časopis

Číslo 3

2009/2010

- 2 ■ Naši (m)učitelé - Ing. Jiří Haňáček
- 4 ■ Dny otevřených dveří SPŠSE
- 5 ■ Lyžařský výcvik v Alpách pohledem Ondřeje Bílka
- 6 ■ Lyžařský výcvik v Alpách pohledem Tomáše Pastorka
- 7 ■ Šaty dělají člověka - exkurze L1
- 9 ■ Filmové novinky

K dalšímu rozhovoru byl vybrán ing. Jiří Haňáček, protože je na naší škole nový jako záskok za ing. Szýbu. Rozhovor probíhal netradičně elektronickou formou z důvodu nedostatku času nejen z naší, ale především ze strany pana ing. Haňáčka.

“Než se dostanu k zodpovězení otázek redakční rady, chtěl bych na samotném začátku mého příspěvku všechny čtenáře pozdravit a dodatečně popřát vše dobré v tomto roce”, řekl na úvod rozhovoru p. Haňáček.

Začneme netradičně. Vy jste na této škole jako “záskok” za ing. Szýbu, jak byste ohodnotil třídy, ve kterých učíte?

Už po vyslovení této otázky je potřeba vzít v úvahu nejméně dvě skutečnosti. První skutečností je velmi krátká doba mého působení ve škole. Druhou skutečností je to, že se nestýkáme od počátku školního roku a vzájemná „pravidla hry“ si teprve vytváříme, nastavujeme a učíme se s nimi žít. Nelze pominout ani třetí skutečnost, že moje hodnocení je subjektivní a tedy pouze dílčí. Celkový obraz třídy vytváří jednotlivá hodnocení všech mých kolegů, kteří se v konkrétní třídě na výuce podílejí. Teprve toto souhrnné hodnocení lze považovat za směrodatné a více vypovídající o konkrétní třídě. Porovnávat třídy mezi sebou nedává smysl (snad jen E2 a P2), protože se nachází v různých ročnících. Nastavme tedy úhly pohledu obecněji směrem k pracovitosti, dosahovaným výsledkům, přístupu ke vzdělání a chování. V tomto směru považuji rozdíly mezi třídami za značné. V každém úhlu pohledu však máme

ve třídách vymezeny určité hranice, které považuji za nepřekročitelné, ať

už jde rozsah vědomostí, důslednost, pořádek nebo obyčejnou lidskou slušnost.

Jak přezíváte učení oboru strojnictví ve třídách, kde je to více méně okrajovým předmětem?

Myslím, že pojem „přezívání“ nevystihuje pravý stav věci a moje pocity. Ke každé třídě (E2 a P2) volím jiný přístup, protože obě třídy jsou značně odlišné právě z pohledu zájmu i chování. V obou třídách se snažím výklad přizpůsobit míře budoucího využití strojírenství tj. pochopit princip, funkci a souvislosti namísto biflování nezapamatovatelných vzorců. Mnohem důležitější je však spojování strojírenství s pojmem „okrajová záležitost“. Z pohledu studenta to tak v řadě případů může být, ale není to dobrá volba. Z pohledu praxe je situace hodně jiná. Kvalitní specialista je pro každou firmu přínosem a má-li být opravdovou špičkou v dané problematice, bude poměrně úzce zaměřen. Nabízí se otázka kolik pracovních míst na úrovni „specialista“ je v reálném čase na pracovním trhu k dispozici a kdo na tato místa dosáhne. Výrobní procesy jsou dnes hodně zaměřeny na produktivitu práce,

výkonnost a snižování nákladů. K plnění těchto cílů si firmy snaží hledat kvalitní zaměstnance a lidé se širším rozhledem a zkušenostmi se v praxi uplatní snadněji a jsou lépe hodnoceni.

Všimli jsme si, že při hodinách často využíváte projektor. Líbí se Vám tento způsob výuky?

Odpověď je snadná. Ano. Výpočetní techniku a projektory používám ve své praxi mnoho let a použití těchto pomůcek je podle mého názoru účelné.

Výuka je názornější, neproduktivních časů je méně a lepší je z mého pohledu i kontakt mezi vyučujícím a studenty. V některých třídách jsme tato témata diskutovali a skončili jsme v plné shodě. Není tedy rozumný důvod k tomu, abychom postupovali jinou cestou.

Jak Vy byste porovnal svůj studijní přístup ze školních let k učivu a přístup dnešních žáků?

Tato otázka vrací moje myšlenky někam do hloubi minulého tisíciletí ;-). Studoval jsem na této škole přístrojovou a automatizační techniku a věděl jsem, že ze studia vyplývá řada povinností. Tyto povinnosti nám často připomínali naši vyučující a ne jinak tomu bylo ze strany mých rodičů. Druhou volbou místo tohoto studia byl učňák a práce. V dnešní době je mnoho věcí jinak. Studenti mají neomezený přístup k informačním technologiím, modernímu software a informacím z celého světa. Mohou cestovat téměř kamkoliv a pracovat kdekoliv. Jde o to jenom chtít, snažit se a neustále mít na zřeteli, samo od sebe nic nenastane a zázrak se nestane.

Nezdá se Vám strojnictví na výklad jako jedno z méně záživných předmětů?

Ptáte se mě, zda považují výklad tohoto předmětu za nezáživný. Není tomu tak, protože jde o „odlehčenou“ verzi výkladu předmětu stavba a provoz strojů. Pokud bych některá témata považoval za nedůležitá, nevěnovali bychom jim pozornost. Určitě jste slyšeli o oboru mechatronika. Mechatronika jako taková má zásadní význam pro průmysl, jeho automatizaci a robotizaci. V mechatronice se prolínají znalosti matematiky, mechaniky, pružnosti a pevnosti, strojírenství, elektrotechniky a procesorové techniky, konstrukce, systémů CAD&CAM atd... Právě v tomto směru je a bude celá řada příležitostí a dobrého uplatnění širších znalostí.

Jaký postoj byste zaujal k nařízení, že studenti by známkovali učitele za jejich výkony?

V první řadě jde o účel, přínosy a využití takového hodnocení. V další řadě jde o stanovení kritérií, co hodnotíme, jak hodnotíme, na základě čeho hodnotíme. Když jeden člověk hodnotí více lidí, dodržuje jednu metodiku a jeden postup vůči všem hodnoceným. Když bude mnoho lidí hodnotit jednoho člověka, je obtížné dojít k objektivnímu výsledku. Ve své praxi jsem měl kolem padesáti podřízených pracovníků, jejich hodnocení probíhalo jednou až dvakrát ročně. Firma se pokoušela zavádět

i hodnocení opačným směrem tzn. hodnocení mistrů ze strany dělníků. Mělo to vždy svá úskalí. Do negativního hodnocení se promítalo také oblíbené české svalování vlastní viny, neschopnosti, lajdáctví a lenosti na druhé. Spojí-li se tyto nešvary s paktováním, je taková skupina lidí schopna za určitých okolností hodnoceného i „potopit“. V rámci objektivnosti je však nutno dodat, že celá řada získaných informací byla pravdivých. Vratme se ale zpět do školy. Zpětnou vazbu, týkající se výuky lze od studentů získat i bez hodnocení.

Nevíme, zda využíváte možnost čerpat stravu ze školní jídelny, která se honosí cizokrajnými názvy jídel. Prosím popište proč tuto možnost (ne)vyžíváte.

Nabídku naší jídelny využívám, ale nejsem dostatečně reprezentativní vzorek pro jakékoliv závěry. Jídlo nepatří k mým životním prioritám a jakýkoliv jeho i exotický název mě nenasytí. Výběr, množství a kvalitu stravy považuji v rámci existujících možností za dobrou.

Co byste řekl tomu, že by například vedení školy posunulo začátek výuky na devátou hodinu. Dle nás by alespoň ubylo bílých, nevyspalých tváří bez výrazu při ranní procházce po chodbě.

Trochu naše témata odlehčím citátem z filmu Marečku podejte mi pero, kde třídní učitel sděluje studentům následující informaci, ci-

tuji: „Rozhodnutí ředitele školy jsou vždy platná.“ Jinými slovy jde o to, že rozhodnutí jakéhokoliv vedení (ve škole, ve firmě...) musíte jako podřízený respektovat minimálně do doby, než dojde k nějaké jiné změně.

Co Vaše koníčky?

Vždy jde o jakousi rovnováhu mezi povinnostmi a časem, který na koníčky zbude. Kdysi jsem prohlásil, že počítače se nekupují, ale staví, dělám to dodnes, ale už jen pro svoji potřebu. Odtud vede cesta k digitální fotografii a digitálnímu videu. Nepohrdnu kvalitní knihou a širokým spektrem hudebních žánrů. Ze sportů jde o sjezdové lyžování. Toto byla kromě fotografování tzv. zimní edice mých hobby. V ostatních ročních obdobích se přidá cyklistika, turistika (i vysokohorská) a z minulosti kladný vztah k rychlostnímu leteckému modelářství.

Na závěr poslední otázka. Je tu čas pololetí. Vedete si statistiku kolik žáků u Vás má naději na plnohodnotné oznámkování jejich práce? (tzn. se známkou 5)

Podobné statistiky nevedu. K čemu. Moje klasifikace je odrazem dlouhodobé, systematické práce a přístupu každého jednotlivce ke studiu a plnění jeho povinností.

Děkujeme za rozhovor.

Ladislav Jedlička, Miroslav Jiříček

SPŠSE | Nejblíže akce

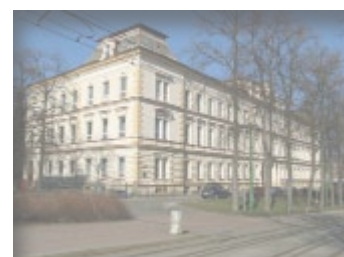
Leden:

29.1. (PÁ) Pololetní prázdniny

Únor:

4.2 (ČT) Maturitní ples A4, E4, S4A

8.2. - 12.2. (PO-PÁ) Vánoční prázdniny, studijní volno

SPŠSE | Dny otevřených dveří SPŠSE

Ve dnech 8. a 9. prosince 2009 se v prostorách naší školy uskutečnily dny otevřených dveří pro žáky základních škol. Celé dva dny mohli

zájemci o studium (zejména z řad letošních devátáků) navštívit SPŠ SE a prohlédnout si, jak to u nás vypadá. Od 8 do 16.30 hodin na ně čekali ve sborovně průvodci (starší žáci školy), kteří byli připraveni je provést školou a ukázat jim, čím vším se naše škola může pochlubit.

Abych si vyzkoušela, jak se devátáci mohli cítit, přidala jsem se k jedné skupince hned ve sborovně. Průvodci nás uvítali a hned na chodbě nám začli vyprávět o škole, o rozdělení jednotlivých oborů atd. V učebně I/11 nám ukázali, jak se dá pracovat s interaktivní tabulí, která se využívá při výuce angličtiny a němčiny. Žáci i jejich rodiče byli zatím trochu zamlklí, ale to se naštěstí časem změnilo. Z učebny jazyků jsme se vydali do laboratoří v přízemí hlavní budovy. Všem chlapcům (slečny jsme bohužel ve skupince postrádali) se najednou rozzářily oči - konečně se mohli podívat na nějaké „hračky“. Mezi nejzajímavější patřil bez pochyb výtah na stěně, který jezdil nahoru a dolů a přibrzdžoval v mezipatře. S úsměvy na tvářích jsme se vydali do „chemičáku“.

Tam si devátáci mohli vyzkoušet různé zajímavosti, které si mohli sami „osahat“. Nejdéle jsme se zdrželi ve slaboproudé laboratoři, konkrétně u známé ruské hry Vyděržaj pijaněr - neboli česky probíječe. Žáci zkoušeli, kdy dostanou ránu sami a jak to dopadne, když se dva chytanou za každý konec a pak se dotknou rukama. Zajímavá byla například i optická závora, která snímala laserový paprsek a když byl přerušen,

spustila sirénu. Takže naši (doufáme) budoucí studenti viděli, že to, co se učíme, má také využití v praxi.

Poté jsme sešli do sklepa chemičáku, kde si devátáci mohli prohlédnout, jak vypadá počítač zevnitř - pro mnohé něco, co nikdy neviděli. Průvodci devátákům ukázali dvě grafické karty a zeptali se jich, jak by je zapojili. Zhruba polovina vyvalila oči, protože vůbec nerozuměli, ale jeden sebral odvalu a odpověděl - správně. Vyhrál od školy stavebnici Merkur. Byl to Jakub ze Základní školy v Jablonném v Podještědí. „Na průmku chci určitě. Baví mě počítače, jak v oblasti hardwaru, tak softwaru, takže Informační technologie mi přijdou nejlepší. Jenom doufám, že se sem dostanu, na počítače je dost velké zájem“, odpověděl na otázku, proč se k nám přišel podívat.

Ze sklepa jsme se vydali do horního patra „chemičáku“. Tam patřil mezi nejzajímavější kousky robot ve třídě FESTO, kde se vyučuje automatizace - jednalo se o robotické rameno od firmy Siemens (které dostala škola částečně darem) a na kterém nám sami studenti ukázali, jak se dá ta-

kový robot nastavovat. U robotického ramena jsme také konečně potkali skupinku se slečnami, tak jsem se rozhodla je hned vyzpovídat, jelikož slečny jsou u nás na škole (jak všichni ví) nedostatkové zboží.

„Průmka je spíš taková záloha, chceme na obchodku. A když by to nevyšlo, tak asi půjdem na lyceum“, řekla Lucka s Klárou ze ZŠ Oblačná. Cestou zpátky do sborovny jsem potkala ještě jednu skupinku se slečnou, tak jsem se šla také vyptávat. Lucie ze ZŠ s RVJ Husova mi odpověděla: „chci na hotelovku, ale lyceum si nechávám jako zálohu“. Jejím spolužák Ondra se přidal „Já chci určitě na lyceum. Zatím mě žádná jiná škola, kam bych chtěl jít, nenapadá.“

Za dva dny otevřených dveří naši školou prošly desítky skupinek budoucích zájemců. Velký dík patří všem organizátorům, včetně pana ředitele a studentů, kteří se o celý průběh starali a přibližovali žákům ZŠ, jak to u nás na škole chodí. Snad mnohé z nich zaujali a příští rok v září se s nimi setkáme na chodbách naší školy.

Petra Vaničková

SPŠSE | Lyžařský výcvik v Alpách pohledem Ondřeje Bílka

Byla přesně půlnoc, když se asi 40 ospalých studentů SPŠSE začalo pomalu soukat do autobusu, který nás měl odvézt do vytoužených rakouských Alp.

Byla to vskutku nezapomenutelná cesta. Kdo jel v autobuse více jak 8 hodin ve strnulém stavu, ví o čem mluvím. Přesto nebo právě proto jsme byli všichni nedočkaví, až budeme na svahu. Nakonec jsme se dočkali. 11. ledna v 9.00 hodin, v 1000 metrech nad mořem jsme vkročili na půdu rakouského Saalbachu. Po přinejmenším hektickém převlékání na místních záchodcích a rychlé instruktáži jsme konečně vyjeli brázdit místní svahy.

Počasí nás moc přátelsky nepřivítalo. Padal sníh, viditelnost byla minimální a foukal vítr. To nám však první den lyžařského zájezdu nez-

kazilo. Štěstí ten den nepřálo také

studentovi z L1, který po srážce se snowboardistkou ze stejné třídy, strávil zbytek lyžařáku v nemocnici s rozseknutou holení.

V 16.00 hodin jsme se sbalili a odjeli se do Maishofenu ubytovat. Uvítala nás vydatná večere od pánů řidičů, kteří nevládli jen rychlým kolům, ale

i vaření a místnímu jazyku. Byli proto pro naši „výpravu“ nepostradatelní. Pak už jsme měli jen sílu na to zalehnout a spát.

Druhý den byl o poznání vydařenější, a to v mnoha ohledech. Počasí bylo opravdu „božské“. Svítlo slunce, obloha bez mráčků, což nám umožnilo kochat se místními panoramaty. A aby toho nebylo málo, tak jsme mohli spatřit vzácný optický úkaz zvaný „boží prst“.

Kilometrů ujetých na lyžích přibývalo (nakonec jich bylo rovných 200), sil ubývalo. To nám však nezabránilo sjet sla-

lom a poslední den objet celé údolí kolem dokola.

Nikdo nepochybuje, že se zájezd vydařil. Já doufám, že se tamtéž ve třetím ročníku na cyklistickém zájezdu zase všichni sejdem.

Ondřej Bílek

SPŠSE | Lyžařský výcvik v Alpách pohledem Tomáše Pastorka

Druhý lednový týden roku 2010 se vydali studenti prvních ročníků a jejich kantoři na lyžařský výcvik do Rakouska do lokality Saalbach, Hinterglemm. Přibližně 30 minut po nedělní půlnoci náš autobus vyrazil. Všichni jsme byli natěšení, až obujeme lyžáky a rozjedeme se po nekonečných alpských svazích, od čehož nás dělilo necelých 9 nepříjemných hodin strávených v autobuse.

Po příjezdu na místo nás autobus vysadil na spodní stanici lanovky Schonleitenbahn a my celí rozespálí z dlouhé cesty se vydali na svah. První den bylo počasí velice špatné. Hustě sněžilo, malý dohled a spousta čerstvě napadaného sněhu. Po šesti hodinách lyžování jsme se konečně dostali do chaty, kde máme strávit nadcházející 4 noci. Následovala večere a večerní program, kde byly nastíněny události dní nadcházejících. Druhý den po budíčku v 7. hodin a sní-

dani jsme znovu vyrazili na svah a alpská krása se před námi otevřela v celé své plné kráse. Nádherně svítí-

lo slunce a my mohli celý den vychutnávat nádherné lyžování a pořizovat úchvatné fotky okolního panorama. Další dny se nesly v podobném duchu až na čtvrtek, kdy se konaly slalomové závody, které byly zajímavým zpestřením celé lyžovačky. Poslední den na svahu jsme se rozhodly zdolat všechny sjezdovky, které jsme minulé dny sjížděli. Bolest nohou

byla sice znát, ale náš cíl jsme zvládli bravurně a s hodinovým předstihem i nejrychleji.

Zpáteční cesta probíhala mnohem lépe než cesta minulá, za necelých 8h již na nás čekali rodičové před školou a my se mohli vydat domů.

Samotný lyžařský kurz se mi opravdu velice líbil, ocenil jsem volnost při lyžování a také to, že mi nikdo neříkal jak mam jezdit, pouze kam mám jezdit. Další úžasnou věcí byly prakticky liduprázdné vleky po většinu času, za celé lyžování jsem nezažil delší jak

třímínutovou frontu na vlek. V neposlední řadě bych také vyzdvihnul počet a délku sjezdovek, která se blížila dvoustem kilometrům s čímž se nemůže žádný český skiareál ani v nejmenším rovnat. Celý lyžařský výcvik jsem si užil a doufám, že se ještě někdy v životě do Alp podívám.

Tomáš Pastorek

SPŠSE | Šaty dělají člověka - exkurze L1

Ve čtvrtek 10. prosince 2009 v rámci vyučování ekologie navštívila naše třída L1 středisko Divizna, ekologická organizace funguje pod záštitou ZOO Liberec, avšak pořádá i aktivity netýkající se přímo zoologické zahrady.

Cílem tzv. prožitkového programu „Svět v nákupním košíku“ je seznámit žáky základních a středních škol s otázkou globalizace. Zaměřuje se převážně na problematiku textilního průmyslu a obchodu.

Přednáška mi kupodivu nenabídla informace, o kterých bych už před tím neměla povědomí.

Musím se ovšem přiznat, že se mi vyjasnily některé nejasnosti a spojily se souvislosti, které bych si dříve neuvědomila.

Dostane-li se mi jako běžnému člověku do ruky letáček s informacemi o situaci v textilním průmyslu, zasype mne množství až hrůzostrašných faktů, týkající se zejména východních zemí. „... nikdy dříve jsme nespotřebovali tolik textilu jako nyní.“ Je to velice jednoduché vysvětlení současného stavu. Na jednu stranu je to výrok pravdivý, pak je ale nutné zvolit druhý úhel pohledu – čím je myšleno

ono „dříve“? Před sto, dvěma sty nebo tisíci lety? Kdo ví, však nezapomínejme na to, že se počet lidské populace

neustále zvyšuje a úměrně k tomu i poptávka a spotřeba šatstva a jiných textilních výrobků.

Je pravdou, že módní trendy se mění někdy rychleji než počasí a spousta výrobků přijde nazmar. Osobně jsem častým zákazníkem secondhandů, protože mi až tolik nezáleží, na značce, popřípadě aktuální vyhláše módní policie. Kolik existuje lidí jako já? Jaké procento dnešní mládeže by akceptovalo oblečení, které je „absolutně out“?

Dojde-li na problematiku nepřiměřeného zacházení s pra-

covníky východních továren na textil, každého ihned napadne, že bychom měli podniknout příslušné kroky k nápravě. Ale jak? Vezmeme-li si za příklad Čínu – její režim je absolutně odlišný od našeho evropského. Člověk je rád za práci, na jeho místo může nastoupit ihned X dalších. Problém je celosvětový a velice úzce propojený s politikou. Nechápu, jak by pár z nás mohlo zachránit situaci nákupem drahých kalhot (sic cenou odpovídající férové mzdě pro každého pracovníka) značky Fair Trade. Mnoho z nás nemá

prostředky, nebo je mu zkrátka líto dát tolik peněz za něco, co sežene jinde levněji. Kdyby se do našeho státu přestalo dovážet levné zboží z východu, našlo by se jistě mnoho lidí, kteří by jeli za nákupy do nedalekých tržnic v Polsku.

Řešení je v nedohlednu, skryto v začarovaném kruhu chudých dělníků a bohatých kupců. Všichni jsme součástí tohoto kruhu, je na nás, zdali se budeme obracet zády anebo se alespoň zamyslíme.

Lucie Pilsová

SPŠSE | Celostátní finále Logické olympiády

S potěšením vám mohu oznámit, že 30.11.2009 proběhlo celostátní finále Logické olympiády, kterého se zúčastnilo 100 studentů středních škol (včetně gymnázií) z celé republiky. Student naší školy David Macháč (P1) se umístil na 4. místě, což je naprosto skvělý výsledek. Myslím, že si zaslouží gratulaci a velkou pochvalu! Přeji krásný den a více tak chytrých studentů :)

J.Valentová

Pozvánka na maturitní ples tříd
A4, E4, S4A

Dům kultury Liberec
4.2.2010 od 20.00

K tanci a poslechu hraje taneční
orchestr Big Band Luboše Ottla.

Vstupné: 200 Kč

Trable v ráji

Pobyt na nádherném exotickém ostrově jako lék na manželskou krizi? Proč ne. Jenže když váš vztah hrozí zhroutilím, může se i ráj proměnit v peklo na Zemi. V tomhle nezáviděníhodném aranžmá se naštěstí ocitají skvělí američtí komici v čele s Vincem Vaughnem, takže lze očekávat, že si jejich utrpení budete náležitě užívat. Čtyři vztahy v různé fázi partnerské spokojenosti. Dave (Vince Vaughn) a Ronnie (Malin Akerman) žijí v příšerném stereotypu, ale snaží si to nepřipouštět. Joemu (Jon Favreau) a Lucy (Kristin Davis) drží manželství jen silou vůle, Shaneovi (Faizon Love) už držet přestalo, a tak si nabalil novou holku, o pěkných pár let mladší. Jediný solidní vztah mají Jason (Jason Bateman) a Cynthia (Kristen Bell), jenže, jak se ukáže, je to jen pracně udržovaná fasáda, která při setkání s výše zmíněnými přáteli najednou spadne. Aby zachránili, co se dá, kývnou Jason a Cynthia na nabídku partnerské terapie v ostrovním tichomořském ráji Eden Resort. A protože toto letovisko nabízí úžasné skupinové slevy, vezmou spřátelené dvojčky s sebou.

V kinech ČR: 31. 12. 2009

Avatar

Ústřední postavou příběhu je Jake Sully (Sam Worthington), který byl jako mariňák zraněn a ochrnut do pasu dolů. Jake je ale vybrán k účasti na projektu Avatar, který by mu pomohl zase chodit. Když souhlasí, je jeho mysl vtělena do uměle vytvořeného hybridního těla, se kterým se musí vydat na planetu Pandora. Kde naleznou stromy dorůstající do výšky mrakodrapů a světélkující prales plný pozoruhodných tvorů, dávných predátorů. Pomalu se začíná zařazovat mezi původní obyvatelstvo Pandory, získává si jejich obdiv i lásku náčelníkovi dcery. Stát se jedním z nich není nic jednoduchého, nejtěžší pro Jaka je pochopit zákony této planety. Je pověřen úkolem donášet informace o členech kmene Na'vi. Jake ale začne chápat podstatu věcí a neví na jaké straně má být.

V kinech ČR: 17. 12. 2009

Dokonalý únik

Chodit na túry divočinou, opékat buřtíky na táboráčku a vůbec kempovat pod širým nebem měli Cliff (Steve Zahn) i Cydney (Milla Jovovich), kromě sebe, ze všeho nejraději a bylo tedy více než jasné, že své líbánky nestráví v ocelové tlamě velkoměsta. Z propagačních letáků si vybrali jednu z nejkrásnějších pláží Havaje, liduprostý ráj, kde spolu mají strávit ty nejromantičtější dny jejich životů. Tak to i probíhalo do chvíle než na ostrově potkali jinou skupinku turistů, kteří právě probírali děsivou vraždu jiného novomanželského páru tady na ostrově. Tápající mezi odletem a dokončením dovolené se Cliff a Cydney přidají k dalším dvěma páry, které na ostrově táboří. V tu chvíli, daleko od civilizace, začíná bitva o přežití.

V kinech ČR: 03. 12. 2009

Andrea Formánková

ZKRAT

(ne)obyčejný školní časopis

■ Redakce:

Šéfredaktor & editor: David Svoboda, L4

Redaktoři: Veronika Lamačová, L3
Andrea Formánková, L3
Daniel Balatka, S2A
Petra Vaníčková, L1
Miroslav Jiříček, P2
Ladislav Jedlička, P2
Václav Veselý, E1B

Další autoři: Ing. Jarmila Valentová
Ondřej Bílek, P1
Tomáš Pastorek, P1
Lucie Pilsová, P1

CHCEŠ TAKÉ PREZENTOVAT SVŮJ ČLÁNEK? POŠLI NÁM HO!

KONTAKT: redakce@pslib.cz